

§ 1. — Platnost zákona č. 481/1921 Sb. z. a n., prodloužená vládním nařízením ze dne 15. ledna 1926, č. 8 Sb. z. a n., o dalším poskytování drahotných příplatků k úrazovým důchodům, prodlužuje se dále na dobu od 1. ledna 1927 do 31. prosince 1927.

§ 2. — (1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v 108. částce Sb. z. a n. 24. prosince 1926.)

Vládní nařízení ze dne 22. prosince 1926, č. 245, o úhradě drahotných přídatků k důchodům podle zákona o pensijním pojištění.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 399 Sb. z. a n., o dalším vyplácení drahotných přídatků k důchodům podle zákona o pensijním pojištění:

Čl. I.

§ 7, odst. 1., zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 299 Sb. z. a n., o drahotných přídatcích k důchodům podle zákona o pensijním pojištění, ve znění vládního nařízení ze dne 19. února 1926, č. 29 Sb. z. a n., mění se takto:

„Nositel pojištění uhradí přídatky vyplacené během správního roku 1926 rozvrhem na své členy zaměstnavatele v poměru prémie v tomto správním roce předepsaných, při čemž jest prémie, předepsané u Zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě jak při stanovení rozvrhového procenta, tak při rozvrhu na jednotlivé zaměstnavatele, k této úřadovně příslušné, čítati pouze čtyřmi pětinaми. Procento úhrady jest zaokrouhliti na nejbližší vyšší čtvrtinu a případného přebytku použití ve prospěch úhrady v příštím roce. Příspěvek podle těchto pravidel předepsaný jest splatný prvního dne měsíce následujícího po doručení výměru. Právo sraziti si poměrnou částku tohoto příspěvku (§ 36 zákona o pensijním pojištění) zaměstnavateli nepřísluší.“

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v 111. částce Sb. z. a n. 29. pros. 1926.)

Instrukce ministerstva sociální péče ze dne 6. pros. 1926, č. 12823-IV 3, ku provádění § 68, odst. 2., zákona o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n. (v dalším textu zkráceně označovaného p. z.) a čl. 18. vládního nařízení ze dne 30. prosince 1920, č. 693 Sb. z. a n., resp. § 68, odst. 2. a 3., vládního nařízení ze dne 19. ledna 1923, č. 16 Sb. z. a n., pokud jde o státní pragmatikální úředníky, zřízence, kancelářské oficianty a pomocníky státních úřadů.

I.

Převod premiových rezerv při přestupech ze služby pensijnímu pojištění podrobené do služby státní.

A. Podmínky převodu.

a) Přestoupí-li zaměstnanec pojištěný povinně či dobrovolně (§ 28 p. z.) u Všeobecného pensijního ústavu nebo náhradního ústavu do státní služby, vyňaté podle § 2., odst. 1., č. 3., p. z. z pojistné povinnosti, jest nositel pojištění povinen vydati státu premiovou rezervu potřebnou ke krytí získaných nároků přestupujícího pojištěnce, vypočtenou na základě ryzí prémie podle svých vlastních početních základů (viz vládní nařízení

ze dne 16. dubna 1926, č. 51 Sb. z. a n.) po případné srážce splátek, které pojištěnec ústavu dluhoval v době výstupu. V každém případě musí však býti převedena aspoň částka odpovídající premiové rezervě, která by tu byla, kdyby zaměstnanec byl býval pojištěn u Všeobecného pensijního ústavu po celou příspěvkovou dobu započítatelnou podle § 73., odst. 7., p. z. pro pojištění, včítajíc v to i služební léta případně zakoupená, t. j. léta, za něž byla složena zákupní částka (§ 31 p. z.) po 1. lednu 1909.

b) Povinnost převést premiovou rezervu podle hořejšího odstavce je tu jen, stal-li se vstup do služby státní nejdříve dnem účinnosti zákona ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., t. j. v Čechách, na Moravě a ve Slezsku dnem 1. července 1920, na Slovensku pak a v Podkarpatské Rusi dnem 1. ledna 1922, bez ohledu na to, vystoupil-li zaměstnanec ze služby soukromé, pensijnímu pojištění podrobené snad před tímto dnem.

c) Dalším předpokladem pro převod premiové rezervy za takového zaměstnance je, aby jeho činnost ve službě státní nespočívala ve výkonu prací převážně manuálních nebo podřízených, jež nezakládají podle § 1. p. z. vůbec pojistné povinnosti. V tomto případě má ovšem zaměstnanec vůči svému bývalému nositeli pojištění nárok na vrácení pojistných premii podle § 25. p. z.

d) Povinnost ku převodu premiové rezervy je tu nejen tehdy, přestoupil-li pojištěnec ze služby pensijnímu pojištění podrobené do služby státní bezprostředně, nýbrž i tenkrát, uplynula-li mezi jeho výstupem z jedné služby do druhé doba sebe delší. Trvalo-li však toto přerušení déle 12 let, převádí Všeobecný pensijní ústav, po případě náhradní ústav státu pouze premiovou rezervu odpovídající nejvýše pětileté době pojištěné u toho kterého ústavu.

Vrátil-li pak nositel pojištění přestouplému zaměstnanci — jak přes ustanovení § 25., odst. 6., p. z. není zcela vyloučeno — po jeho výstupu ze služby podrobené pensijnímu pojištění pojistné premie, není tím nikterak zproštěn povinností převést za tohoto zaměstnance premiovou rezervu podle odstavce a), redukovanou ovšem ve smyslu § 26. p. z. (srovnej odd. II., A, lit. g), odst. 2.).

B. Z p ů s o b p ř e v o d u.

a) Úřad poukazující služební platy svému zaměstnanci dotáže se tohoto při nastoupení služby, zda a kdy byl pojištěn, u které zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu nebo snad u kterého náhradního ústavu. V případě kladném pak jest úřad povinen ohlásiti nositeli pojištění, u něhož byl zaměstnanec naposled pojištěn, vstup zaměstnancův do svých služeb během 4 neděl ode dne vstupu počínaje, uplatnití nárok na převod premiové rezervy s odvoláním na § 68., odst. 2., p. z. a požádati zároveň nositele pojištění, aby premiovou rezervu převedl dobropisem na šekový účet hlavního finanč. ředitelství v Praze čís. 37792*75, po př. na šekový účet hlavního finančního ředitelství v Užhorodě číslo 37792*46 podle toho, na který šekový účet dotýčný státní úřad dobropisem převádí pensijní příspěvky srážené ze služebních platů zaměstnance, nebo by převáděl, kdyby zaměstnanec byl povinen platiti pensijní příspěvky. Úřad služební platy poukazující zašle opis této žádosti příslušnému (zemskému nebo hlavnímu) finančnímu ředitelství na vědomí.

Nositel pojištění jest povinen převést do 4 neděl po tom, kdy obdržel uvedenou ohlášku (resp. žádost), na nového zaměstnavatele příslušnou premiovou rezervu a sděliti zemskému (hlavnímu) finančnímu ředitelství, na jehož šekový účet příslušnou částku poukazuje, veškeré okolnosti rozhodné pro dosavadní pojištění, převod a výpočet premiové rezervy spolu s osobním listem evidenčním. Částku, kterou jest převést, nutno zúrokovati až do dne převodu 4 procenty počínajíc dnem vstupu do služeb u nového zaměstnavatele.

Zemské (hlavní) finanční ředitelství zúčtuje příjem vyplývající z převodu premiové rezervy v kap. VIII. tit. 1., § 1. resp. kap. VIII. A,

tit. 1 § 1, státního rozpočtu a oznámí to, jakož i data jemu sdělená nositelem pojištění, úřadu poukazujícímu služební platy zaměstnancovy a zašle tomuto úřadu osobní list evidenční. Úřad poukazující služební platy rozhodne o zhodnocení premiové rezervy podle příslušných předpisů, uvědomí o tom zaměstnance a rozhodnutí zapíše do osobního výkazu kolona III. „Doby započitatelné pro výměru odpočivných požitků a doby, jichž započitatelnost byla povolena.“ K osobnímu výkazu jest připojiti osobní list evidenční.

b) Ministerstvo sociální péče přezkoumá v pochybných případech správnost výpočtu převedené premiové rezervy.

Případné spory mezi nositelem pensijního pojištění a státním úřadem, jež se týkají převodu premiových rezerv, rozhoduje podle § 77, odst. 2 a 3, p. z. ministerstvo sociální péče.

II.

Převod premiových rezerv při přestupech ze služby státní do služby podrobené pensijnímu pojištění.

A. Podmínky převodu.

a) Vystoupí-li zaměstnanec ze služby státní, vyňaté z pojistné povinnosti podle § 2., odst. 1., č. 3., p. z., aniž byl dán na odpočinek, a vstoupí-li do pojistné povinnosti podle pensijního zákona, jest stát povinen vydati nositeli pojištění, u něhož bývalý jeho zaměstnanec jest pojištěn, premiovou rezervu, která by byla u Všeobecného pensijního ústavu nashromážděna, kdyby zaměstnanec byl býval pojištěn u tohoto ústavu, a jež v důsledku toho odpovídá době ztrávené ve státní službě teprve 1. lednem 1909 počínaje.

Výrazem „odpočinek“ jest rozuměti nejen odpočinek trvalý, nýbrž i dočasný, po př. i dovolěnou s čekatelným (§§ 73, 75 a 79 služební pragmatiky), ať již veškeré tyto způsoby přeložení do neaktivity jsou spojeny s více méně trvalými, periodicky se opakujícími pensijními resp. služebními platy, či s odbytným jednou pro vždy. (Srovnej § 23 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286 Sb. z. a n.)

Ztratil-li pensionovaný zaměstnanec později z jakéhokoliv důvodu nárok na odpočivné platy, oživuje povinnost státu k převodu premiové rezervy, jejíž výše se stanoví podle pojistně-matematických zásad pensijního zákona.

Na povinnost státu ku převodu premiové rezervy nemá vlivu poskytnutí příspěvků na výživu podle §§ 98 a 116 služební pragmatiky neb jiných obdobných předpisů.

Rovněž je pro převod ten zcela lhostejno, z jaké příčiny opustil zaměstnanec vyňatou službu, zejména učinil-li tak dobrovolně, či byl-li z trestu propuštěn. Nelze tudíž odpírati snad převod premiové rezervy poukazem na ustanovení § 86 služební pragmatiky úřednické neb jiných obdobných předpisů.

b) Ustanovení oddílu I., A, lit. b), platí zde obdobně s tím rozdílem, že stát není povinen k převodu premiové rezervy, vystoupil-li zaměstnanec před 1. červencem 1920 resp. 1. lednem 1922 ze služby státní a vstoupil nejdříve tohoto dne do služby soukromé pensijnímu pojištění podléhající (čl. 18, odst. 1., prováděcího nařízení ze dne 30. prosince 1920, č. 693 Sb. z. a n.)

c) Dalším předpokladem pro převod premiové rezervy za přestoupěného zaměstnance je, že činnost jeho ve službě státní byla alespoň taková, jak vyžaduje resp. vyžadovalo ustanovení § 1. p. z. Povinnost ku převodu premiové rezervy je tu ovšem jen za tu dobu, po kterou zaměstnanec takovéto kvalifikované práce ve státní službě skutečně vykonával.

d) Převéstí premiovou rezervu je v první řadě povinen ten vyňatý zaměstnavatel, u něhož byl zaměstnanec před svým pře-

stupem do soukromé služby pensijnímu pojištění podrobené naposled zaměstnán. Byl-li tedy stát zaměstnavatelem dřívějším, má tufo povinnost jen tenkrát, vystoupil-li zaměstnanec z jeho služeb po 30. červnu 1920, resp. 31. prosince 1921 a jen potud, pokud služební dobu u něho ztrávenou pozdější zaměstnavatel pojištěnci nezapočetl a jí odpovídající premiovou rezervu podle odst. a) nepřevodl (čl. 18, odst. 3, cit. prov. nařízení č. 693/1920 Sb. z. a n.).

Při převádění premiové rezervy nesmí stát převést méně, nežli činí premiová rezerva naň snad již podle hořejších ustanovení převedená a přírůstek premiové rezervy Všeobecného pensijního ústavu, jenž odpovídá době ztrávené ve službě státní (čl. 18, odst. 4, cit. prov. nařízení č. 693/1920 Sb. z. a n.).

e) Pro stanovení premiové rezervy přicházejí v úvahu toliko léta skutečně odsloužená ve státní službě a nikoliv tedy t. zv. léta ideální, jež se podle různých právních předpisů započítávají do pense státních zaměstnanců, jako na př. podle zákonů č. 457/1919 Sb. z. a n. (válečná poleť), č. 76/1922 Sb. z. a n., č. 153/1923 Sb. z. a n., č. 462/1919 Sb. z. a n. atd.

Pro výpočet premiové rezervy padá dále na váhu i doba služby bezplatné a nebo sice placené, ale bez povinnosti zapravovatí pensijní příspěvky.

Z fikce § 68., odst. 2., věta 2. p. z. vyplývá, že nutným předpokladem pro výpočet premiové rezervy je určení tříd služného, do nichž by byl býval přestoupilý zaměstnanec zařazen, kdyby byl býval pojištěn u Všeobecného pensijního ústavu. Určení to provede se podle zásad a obdoby § 3. zákonů resp. nařízení ze dne 16. prosince 1906, č. 1. ř. z. z r. 1907, ze dne 25. června 1914, č. 138 ř. z. a ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., při čemž jest zaměstnanec, pokud žádného platu nepoživali, zařaditi do I. třídy služného.

Za zaměstnanec, který během bezplatné dovolené vstoupil do zaměstnání zakládajícího pojistnou povinnost, jest převéstí premiovou rezervu ke dni vstupu do tohoto zaměstnání, kterýžto den je rozhodným též pro její výpočet.

f) Ustanovení oddílu II. jest použiti zásadně i na zaměstnanec, kteří sice v době přestupu nebyli ještě účastni státního zaopatření pensijního, měli však alespoň zaručeny normální pensijní nároky po uplynutí zkušebního času nebo prozatímního postavení.

g) Ustanovení oddílu I., A, lit. d), odst. 1. a 2., platí zde obdobně.

Vrátil-li stát podle platných předpisů právních vystouplému zaměstnanci pensijní příspěvky zapravené ve státní službě (viz § 50. nařízení veškerého ministerstva ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z. a § 66 vládního nařízení ze dne 7. července 1926, č. 113 Sb. z. a n.), není tím dotčena jeho povinnost převéstí nositeli pojištění při vstupu tohoto zaměstnanec do služby pensijnímu pojištění podrobené premiovou rezervu, redukovanou podle zásad pensijního zákona, po př. předpisu § 66, odst. 5, cit. nařízení č. 113/1926 Sb. z. a n. (srv. k tomu též čl. 4, prov. nař. č. 693/1920 Sb. z. a n., jehož poslední odstavec činí vrácení premii z premiové rezervy, jež byla svého času za vystouplého zaměstnanec nositelem pens. pojištění na vyňatého zaměstnavatele převedena, závislým na okolnosti, zda má zaměstnanec ten nárok na vrácení pensijních příspěvků i vůči zaměstnavateli vyňatému).

B. Z p ů s o b p ř e v o d u.

a) Nositel pensijního pojištění má oznámiti příslušnému úřadu vstup zaměstnancův do pojištění během 4 neděl ode dne přihlášky.

Úřad ten je pak povinen převéstí během 4 neděl po tom, kdy došlo zmíněné oznámení o přijetí, na nositele pensijního pojištění příslušnou premiovou rezervu a sděliti mu veškeré okolnosti rozhodné pro převod, zejména osobní data zaměstnancova, služební dobu, služební platy, jež

postupně měl, způsob, jak byl rozvázáán jeho služební poměr, zda a z jakého právního titulu mu byly vráceny pensijní příspěvky nebo vyplaceno odbytné a pod.

O zúrokování převáděné částky platí obdobně ustanovení odd. I., B, lit. a), odst. 2.

Vypočítávání premiových rezerv převáděných státem na Všeobecný pensijní ústav aneb náhradní ústav provádí ministerstvo sociální péče v Praze.

V důsledku toho jest třeba, aby úřady služební platy poukazující sdělily data v druhém odstavci uvedená, jakož i den vstupu přestoupělého zaměstnance do pojištění u toho kterého pensijního ústavu, nejprve ministerstvu sociální péče a to již během jednoho týdne po dojití oznámení v prvním odstavci zmíněného.

Jakmile obdrží úřady ty od ministerstva sociální péče výpočet premiové rezervy, vyhotoví za účelem výplaty vypočtené částky platební rozkaz zemskému (hlavnímu) finančnímu ředitelství, jehož příslušnost se řídí podle zásad stanovených v odd. I., B, lit. a), odst. 1.

O tomto opatření vyrozumí poukazující úřad současně přestoupělého zaměstnance a příslušného nositele pojištění, jemuž zašle též data v odstavci druhém uvedená.

Zemské (hlavní) finanční ředitelství zašle pak bez prodlení zmíněnou částku příslušnému nositeli pojištění na jeho šekový účet Poštovním šekovým úřadem v Praze a zúčtuje vydání vyplývající z převodu premiové rezervy v kap. VIII., tit. 4, § 1, resp. kap. VIII. A, tit. 4, § 1 státního rozpočtu.

b) O rozhodování sporů platí obdobně ustanovení odd. I., B, lit. b), odstavce 2.

Seznam nositelů pensijního pojištění podle zákona ze dne 5. února 1920, čís. 89 Sb. z. a n.

1. Všeobecný pensijní ústav se šesti zemskými úřadovny:
Zemská úřadovna I. Všeobecného pensijního ústavu v Praze.
Zemská úřadovna II. Všeobecného pensijního ústavu v Praze.
Zemská úřadovna I. Všeobecného pensijního ústavu v Brně.
Zemská úřadovna II. Všeobecného pensijního ústavu v Brně.
Zemská úřadovna Všeobecného pensijního ústavu v Opavě.
Zemská úřadovna Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě.
2. Pensijní ústav pro úředníky Akciové společnosti, dříve Škodovy závody v Praze.
3. Pensijní ústav Pražské železářské společnosti a Královské cementárny, akciové společnosti v Praze.
4. Pensijní ústav Poldiny hutí v Praze.
5. Pensijní ústav akciové společnosti strojírny dř. Breitfeld, Daněk i spol. v Praze.
6. Pensijní ústav akciové společnosti Českomoravská-Kolben v Praze.
7. Pensijní ústav firem F. Ringhoffer a Ringhofferovy závody a spol. v Praze.
8. Pensijní ústav I. Vítkovických kamenouhelných dolů v Moravské Ostravě.
9. Pensijní ústav II. Vítkovických kamenouhelných dolů v Moravské Ostravě.
10. „Pensionsinstitut I. der Beamten der Witkowitz Bergbau- und Eisenhüttengewerkschaft“ ve Vítkovicích.
11. „Pensionsinstitut II. der Beamten und Bediensteten der Witkowitz Bergbau- und Eisenhütten-Gewerkschaft“ ve Vítkovicích.
12. Pensijní ústav Báňské a hutní společnosti v Brně.
13. Pensijní ústav Severní dráhy Ferdinandovy v Mor. Ostravě.
14. „Larisch-Mönnichsches Pensionsinstitut“ v Karvinné.